

ODPRAWIĆ (412) *vb pf*

o oraz a jasne (w tym w a 3 r. błędne znakowanie).

inf odprawić (94) [cf też ODPRAWIĆ SIĘ *inf*]. ◇ *fut* 1 sg odprawię (11) [w tym: -e (3)]. ◇ 2 sg odprawisz (13). ◇ 3 sg odprawi (17). ◇ 1 pl odprawimy (3) *OrzRozm*, *OrzJan*, *LatHar*, odprawiemy (3) *KrowObr*, *CzechEp*, *KochSob*, odprawim (3) *MWilkHist*, *SkarKaz* (2). ◇ 3 pl odprawią (6). ◇ 1 du odprawiwa (1) *KlonWor* 51. ◇ *praet* 1 sg m -m, -em odprawił (4). ◇ 2 sg m -ś, -eś odprawił (8). ◇ 3 sg m odprawił, odprawi(e)ł (75), odprawił jest, odprawi(e)ł jest (2); odprawi(e)ł jest *LibMal*; odprawił, odprawi(e)ł : odprawił jest *ActReg* (2:1); ~ -ił (75), -(e)ł (2); -(e)ł *LibMal*; -ił : -(e)ł *ActReg* (2:1). *f* odprawiła (3). *n* odprawiło (1). ◇ 1 pl m pers -smy odprawili, odprawiliśmy (5) *MetrKor*, *LibLeg*, *BielKron*, *ModrzBaz*, *LatHar*, -chmy odprawili (3) *RejKup*, *RejZwierc* (2). ◇ 3 pl m pers odprawili (16). ◇ *imp* 2 sg odprąw (11); -w (9), -w (1) *PudłFr*, -(w) (1). ◇ 2 pl odprąwcie (4). ◇ *con* 1 sg m bych odprawił (2) *Mącz*, *Prot*, bym odprawił (1) *Oczko*. ◇ 2 sg m byś odprawił (2). ◇ 3 sg m by odprawił (14), bodąj odprawił (1), byle odprawił (1). *f* by odprawiła (3). ◇ 2 a. 3 sg m by odprawił (1). ◇ 1 pl m pers byśmy odprawili (1). ◇ 3 pl m pers by odprawili (3). ◇ *con praet* 1 sg m bych był odprawił (1). ◇ 3 sg m by był odprawił (1). ◇ *impers praet* odprawi(o)no (7), odprawiło się (1) [Cf też ODPRAWIĆ SIĘ *praet* 3 sg n]; odprawi(o)no : odprawiło się *BielKron* (5:1). ◇ [plusq było się odprawiło cf ODPRAWIĆ SIĘ plusq 3 sg n]. ◇ [fut odprawi się cf ODPRAWIĆ SIĘ fut 3 sg]. ◇ *con* by odprawi(o)no (2), [by się odprawiło cf ODPRAWIĆ SIĘ con 3 sg n]. ◇ *part praet act* odprawiwszy (88).

Sł stp notuje, *Cn s.v.* odmawiam; odprawiam; urzędnik przeszy, *Linde XVI* (dwa z niżej notowanych przykładów) – XVIII w.

1. Zrobić, wykonać, zrealizować, załatwić; *facere PolAnt*, *Vulg*; *conficere Mącz*, *Modrz*, *Cn*; *absolvere*, *concludere Mącz*; *perficere Modrz*; *complere JanStat*; *administrare*, *expedire*, *explicare*, *exsequi*, *peragere*, *perfungi Cn* (271) : *Absolvere* item significat, Skończyć/ dokonać/ íprawić/ odprawić. *Mącz* 400d.

odprawić co (wyraz o znaczeniu ogólnikowym) (24): zwłazcza że wżyftko moze przes iędnę godżinę odprawić/ moze sám siebie przy zdrowiu i doftoieńftwu a dżiatki i żonkę przy mięniu zoftawić/ tilko słow kilka przemówiwszy *MurzHist* D, D3; *RejPos* 326v; *HistLan* F; *Oczko* 38v; *ActReg* 59; Znowu miałto zbuduięz y zamek poftawiłz/ A ze fławą po świećie wizytko to odprawiłz. *GórnTroas* 35; *LatHar* 2, 50; *CiekPotr* 62. Cf *odprawić co u kogo*; *co za kogo*; »odprawić rzecz«.

odprawić co (czynność lub stań) [= wykonać, przeżyć, połączenie zwykle można zastąpić czasownikiem, od którego pochodny jest rzeczownik] (31): *BibRadz* I 9d marg; iáko odprawiłszy w poczćiwym wychowaniu młode látá fwoie/ [...] iáko w ŗzedniem wieku ma poczćiwie íthanu fwego wżywác *RejZwierc* 29, 178; to zalecenie odprawiłszy/ vmárł. *SkarŻyw* 368; *KochTr* 6; *KochFr* 133; Skoro téz síew odprawiemy/ Komin w koło obśiędziemy. *KochSob* 70; Iuż mieśiác fwoie rogi pułcza zá obłoki: Iuż odprawił téy nocy wżytki fwoie íkoki. *PudłFr* 68; *WujNT* 484 marg, 2. *Tim* 4/7; *WitosłLut* A2; *PowodPr* 22; dla nich toś ciáło ná flę y náturę ich przyiáł/ y w niey odkupienieś ich z wielką cięłzkościá odprawił *SkarKaz* 7a; *GosłCast* 51. Cf »drogę odprawić«, »odprawić posługę«, »robotę odprawić«, »odprawić rzecz [= mowę]«.

odprawić co (zgromadzenie, przedsięwzięcie odbywane z udziałem wielu osób) [= wziąć udział, odbyć] (10): gdy by ktho thego slyadu [= zorganizowanej pogoni za złodziejem] nyebádzye [!]

mocz odprawycz thedy thaky wżyczka skoda ma opprawycz *MetrKor* 34/134v; Ten Iarmark ia łam odprawie *RejKup* e4, f2; *RejZwierz* 111v; *Mącz* 305b; *StrykKron* 149; *GostGosp* 66; *WujNT Ioann* 13/2, s. 361; Zadnego wefela/ żadney bieśiady/ żadnych zchadzek/ niemoga odprawić *PowodPr* 73.

odprawić co [= zrobić to, co związane jest z czymś, doprowadzić tę sprawę do końca] (5): A odprawiwszy ty domowe gołpodárftwá/ [...] nie wádzi/ iefli čás ieft/ nowinki pokopác *RejZwierc* 110v; gdzieby nie był doftátek ták wiela perfon [występujących w dramacie] tedy [...] ze trzech łtrożow y z Aptekarzá/ mogą być oycowie święci/ odprawiwszy trzy części łwoie. *MWilKHist* A2v, A2v, A4; *GostGosp* 46.

odprawić kogo [= czyją sprawę] (10): *WróbŻołt* H8v; *RejJóz* M5v; łam pan drzwi otworzył/ á czego chcełz brácie? Y tákże go odprawił/ wnet w oney komnácie. *RejFig* Eev; *OrzRozm* G3; *RejZwierz* 236v; *ActReg* 115; Kmieć kiedy z czym álbo po co przyiedzie/ áby nie czekał zaráz go odprawić. *GostGosp* 28, 34; *GosłCast* 50. Cf *odprawić kogo przez kogo*.

odprawić kogo [= zrobić przy kimś, co trzeba] (3): iuż dziecię otprawiwszy/ łpac ie położyć. *FalZioł* V 37; odprawiwszy iednych/ drugich ładzaią do łtołu *ReszList* 168, 168.

odprawić co u kogo (1): áby mu do Cefárzá przyłtęp vczynił/ álbo onę rzecz iego ták v Cefárzá odprawił. *RejZwierc* 84.

odprawić kogo przez kogo (1): Iáko Prorok Helizeułz niewiáftę vboga Sunámitę nie tylo do łiebie puścić kazał/ ále z nią łzedł y łyná iey włkrzeił: á Náámáná Syryey hetmáná bogátego [...] przypuścić do łiebie/ áni wynidź do niego niechciał: ále go tylo przez łługę odprawił. *SkarKaz* 416a.

odprawić co za kogo (1): Tyś ták iść nieśmiał [...]. Aiáx/ á Vlyłfes/ to zá łiebie odprawił *GórnTroas* 26.

odprawić czym [zawsze: kogo, co] (4): co mu było po tym iż łie oto łprawuie tym Licemiernikom [...] y iákimi łie im łłowy łprawowác raczy/ gdyż to był mogł y krotłzemi y ináklzemi łłowy odprawić. *RejPos* 326v; Ktorą łwiętą Hiłtórią Odpráwim częłściámi łzełcią. *MWilKHist* A4; *GostGosp* 46; Chodziłám do złołniká: czymże mię odprawił? *GosłCast* 50.

odprawić jak (15): gdy czudzołoźniczę k niemu przywiedziono, łaskawie ią odprawił *WróbŻołt* H8v; *RejZwierz* 111v; *OrzRozm* G3; *Mącz* 71c; gdy ták porządnie włzytko odpráwili/ Rániucżko łie ná Ratułz s trzałkiem połpieszyli. *HistLan* F; *RejZwierc* 236v; *Oczko* 16v; *KochPieś* 15; *PudłFr* 45; *ActReg* 49, 59, 115; cokolwiek efmy niedbále odpráwili/ rácz miłołciwie odpułcić *LatHar* 50; *CiekPotr* 10, 62.

Ze zdaniem dopełnieniowym (2): Tych połtępków ich [przodków naszych] mądrych rozłroprnych/ iefli ich náłzładowác bęđziemy/ łácno/ co nam łłuży/ odpráwimy *OrzJan* 49; *CiekPotr* 10.

W charakterystycznych połączeniach: młode lata odprawić, płynienie, przygodę, rozmowę, siew, skoki, wiek; bieg odprawić, jarmark (4), odkupienie, pozdrowienie, schadzki, ślad, targ, wesele, wieczercą (4); cnotliwie odprawić, niecudnie, niedbale, łaskawie, porządnie, prędko, szczęłliwie (4), tanie, zuchwale.

Przysłowie: Połowicę odpráwił/ kto dobre grunty záložyl. *LatHar* 2.

Zwroty: »drogę odprawić« = *absolvere profectioem, conficere a. persequi viam, iter absolvere a. conficere a. explicare* *Mącz* [szyk zmienny] (12): *Mącz* 71c, 175d, 305b, 324d, 386a, 492a; *KochPieś*

15; Kiedyś już swoję drogę szczęśliwie odprawił *PudłFr* 45; *OrzJan* 74, 134; *CiekPotr* 62; Ieśliś go [konia] we łzłą záprzągl/ y drogęś odprawił *KlonWor* 4.

»odprawić posługę« (1): Ponieważł pánie łáłkáwy Nienáýduie fie tákowy. [...] Coćby pofelstwo íprawował. [...] Odpráwięć ia te podugi *MWilcHist* Gv.

»robotę odprawić« = *operam perficere* *Modrz* [szyk zmienny] (3): Przez łzełć dni będzielz robił y odpráwiłz włytki twoie roboty [et facies omne opus tuum]. *BibRadz Deut* 5/13; *ModrzBaz* 37; *CzechEp* 182.

»odprawić [czyją, którą] rzecz, sprawę (a. [ile] spraw)« [w tym: swą (6)] = *concludere res* *Mącz* [szyk zmienny] (10:3): *RejZwierz* 73; *BibRadz* 1.*Mach* 4/24; *Mącz* 56c; *OrzQuin* O3; *RejZwierc* 84; Práwielz w czás przyzedł/ przeto fie nie íprzykrzyłz/ gdyżem też y ia już odpráwił łwe rzeczy *CzechRozm* 21v; *Oczko* 16v; *SkarŻyw* 286; Ze com miał o twéy ítráwie twoię rzecz odpráwić/ Tom musiał łwoim mielzkiem twéy ípráwy náđstáwić. *PudłFr* 34; *ActReg* 49; bo może ieden odpráwić wiele rzeczy/ po co dla niewiádomośći musi kilku potym pošyłać. *GostGosp* 18; *WyprPl* B2v; Idz prošę cię do niego, á ípráwę tę odpraw *CiekPotr* 28.

»odprawić rzecz [= mowę]« = (*verba*) *loqui* *PolAnt*, *Vulg* (2): *BibRadz Gen* 24/33; A ták Pan IEłus potym gdy rzecz do nich odpráwił/ wzięty ielz do niebá *WujNT Mar* 16/19.

Szereg: »zacząć i odprawić« (1): dziwowałem się temu/ iż X.K. ták nagle ná rozmowę doćierał/ chcąc iá tegoż dnia zacząć y odpráwić *NiemObr* 24.

W przén (2) : Gonitwem dobrą odpráwił [bonum certamen certavi] zawodum dokonał *WujNT* 2.*Tim* 4/7; Bo mię ná coś inłzego Pállás obrociłá/ Y żadney przed się rzeczy brác nie dopuściłá. [...] Aż by ma iey wzięty bieg odpráwiłá nogá. *WitosłLut* A2.

a. Wykonać czynność zwiázaną z pełnioną funkcją publiczną lub wziąć w niej udział (65) :

odprawić co (wyráz o znaczeniu ogólnikowym) (7): *MetrKor* 46/47; *LibLeg* 7/32; liczbę tego włytkiego/ cokolwiek do rąk ich dóydzie/ y iáko co odpráwiá/ [...] przed Deputaty ná to wyládzonemi/ vczynić będą powinni *SarnStat* 417. Cf »sprawę odprawić«.

odprawić co (zgromadzenia, przedsięwzięcia odbywane z udziałem wielu osób) [= wziąć udział, odbyć] (16): *Mącz* 294c; *WujJud* 72v; *Moga* [!] czýście Krolowie bes vczniow Christułowych woyny odpráwić. *CzechRozm* 254v *marg*, *v; *ModrzBaz* 117; Wrocił się z Papieżem do Rzymu y drugie Koncylium Rzymłkie [...] odpráwił *SkarŻyw* 335; [król Zygmunt] triumphy z zwykłymi ceremoniami [...] ná chwałę Pánu Bogu odpráwiłz/ nie mielzkaiąc do Kráková [...] przyiachał *StryjKron* 707, 727; Tedy iakoskoro poprzybyciu KIM do Krakowa conapředzey Koronacyą odprawic ma *ActReg* 21, 95, 121, 154; żeby Vota łwe PP. Połłowie winni odpráwić do trzech niedziel w Séym *SarnStat* 46. Cf »odprawić sądy«, »sjem odprawić«.

odprawić kogo [czyją sprawę] (1): ípráwieni przez líft Lántgráfow/ yż go Cefarz łáłkáwie odpráwił/ roziecháli fie z Wormácyey *BielKron* 225.

odprawić jak (2): *BielKron* 225; Połłecie go w pofelstwie dobrze ie odpráwi *PaprPan* B3.

W charakterystycznych połączeniach: ceremonije odprawić, hołd (2), koncylijum (2), koronacyją (2), tryumf, wojnę, wota; dobrze odprawić, łaskawie.

Zwroty: »listy odprawić« (1): Iuż ty prokurácie/ álbo infze listy/ Możefz wieczor odprawić *RejZwierz* 100v.

»poselstwo odprawić« = *spełnić jako poseł zleconą misję* (2): A gdy iuż Vlifes pofelstwo odprawił od Grekow/ wotowali Troiani ná nie rozmáitemi głofy *BielKron* 57; *PapPan* B3.

»posługę odprawić« (1): poślány będąc od nas [...] przeciw temuż Arcyksiążęciu [...] ludzi Koronné mocą do poślufzeńftwá fwego przymuśzał: y tak tę poślugę [...] odprawił: że wygrawfzy przeciw niemu bitwę wielką/ [...] onégo lámégo [...] poymał *SarnStat* 1051.

»odprawić sądy« (2): *ActReg* 102; A odprawiwfy fady [*completo iudicio JanStat* 505] máią zoftác [*księgi sądowe*] ná mieyfcu gdzie był fad trzy dni *SarnStat* 912.

»sjem odprawić« (1): Ale Sláchtá [...] tám Syem odprawiwfy/ wyfzli fpokoynie nic gwałtownie nie poczynáiac. *BielKron* 416v.

»[jaką] sprawę, rzecz odprawić« (3:1): trudno byśmy mieli mieć jaką nadzieję, abyśmy tu sprawy swe koronne z łaską JKM odprawić mieli. *DiarDop* 119; *ActReg* 55, 133; *SarnStat* 272.

»swoj urząd odprawić« (1): Absolvere pensum, Conficere pensum, peragere pensum – Swoi urząd odprawicz. *Calep* 771b.

α. Rozpatrzyć, rozstrzygnąć sprawę sądową (6) :

odprawić kogo [= *czyją sprawę*] (4): *RejKup* bb3; *RejZwierc* 70v; Tákci by miála ná Seymach fprawiedliwość iść [...] ludzie vbogie wciśnione [...] naprzod odprawić, á nie Bogaczámi ich odrażác. *PowodPr* 67; *SkarKazSej* 783b.

Ze zdaniem dopełnieniowym (1): od prawiwszy cobydz mogło zdało się Stanem oboiego narodu [...], aby [...] Seim znowu inszy wroku teraznieyszem [...] zloželi *ActReg* 133.

Zwrot: »kauzy odprawić« (1): iefliby Séym którego roku nie dofzedł: tedy powinni będziemy czas y mieyfce zložyc [...] / á tám wftytkié kauzy [...] odprawić. *SarnStat* 742.

Szereg: »sądzić i odprawić« (1): Miłofiernieyfzy Pan Bog iefł niżli on fędzia ktory fię Bogá nie bał/ y ludzi nie wftydźił/ iednak wdowkę dla iey nábiegánia fądzić musiał y odprawić. *SkarKazSej* 703b.

W przen (1) : Przidźże do iákiego práwá/ [...] áno fprawuie fwoię rzecz vbogi liři kolnierz/ á iáko fobol przydzie/ pomkni fie wierę lifie/ fiędzye tu fobol. Iuż twoiá ákcia do iutrá muři trwác/ á fobolá odprawić *RejZwierc* 70v.

β. Przyjąc posła zagranicznego na uroczystej audiencji, na której udziela się odpowiedzi na poselstwo i niekiedy wręcza dary na drogę (zawiera też elementy znac. 2., 4.d. i 5.) [kogo] (30) : *RejZwierz* 28v; tak pośláni byli zá Kárdynałem do Cefárzá/ Ieronim Bálbus Włoch/ [...] á Mikołay Cakiel: ktore záfię Cefarz rychło odprawił/ obiáwiwfy im fwoy rychły przyjazd do Wiedniá *BielKron* 413v, 402v.

odprawić z czym (8): *BierEz* F; *BielKron* 313v, 407v; fkoró Krol Albricht odprawił poły Tureckie z przymierzem *StryjKron* 682 *Cf odprawić do kogo z czym; Ze zdaniem dopełnieniowym.*

odprawić do kogo z czym (1): tego pofla z liwdzmi. ktore gofczye do nasz opofilaly. zafiefmi do was zdozbrim fłowem odprawilj. *MetrKor* 46/175v.

odprawić jak (6): *LibLeg* 10/153v; poły Greckie frogo odpráwiono. *BielKron* 57, 55v, 67; Ktorzy to Senatorowie [...] będą mieli *facultatem* té listy przyniešione otworzyć/ coby Pošłowie chćieli powiedźiec/ prześluchác/ [...] y iáko potrzebá R.P. vkaże/ odprawić *SarnStat* 45. *Cf Z przytoczeniem.*

Ze zdaniem dopełnieniowym [w tym z zapowiednikiem: z tym (3), tym obyczajem (1); iż, że] (5): A gdy ie Czarz odprawił [accepto responso], iż przez pięć lat nie miał czynić naiazdy na křeściany [!], oni zafię [...] wrocili fie do Papieža z liłthy Carzowemi. *MiechGlab* 19; *LibLeg* 10/153; Cefárkiego też połła s tym odpráwiono [...] iż Prułki Miłtrz próżno fie dopierá Prus *BielKron* 407v, 407v, 436v.

Z przytoczeniem (1): gdy tego połła wyłucháła rzeczy/ ták go odpráwiła. Ná to ia teraz [...] żadney odpowiedi niechcę dáć *BielKron* 311.

Zwrot: »posła (posły) odprawić« [szyk zmienny] (18): *LibLeg* 7/34v, 10/155, 11/33v; Potym połły odpráwiono dárowawłzy známieniće. *BielKron* 407, 57, 67, 248v, 311, 352, 362v, 407v [4 r.]; *GórnDworz* Pv; *SkarJedn* 220; *StryjKron* 682; *NiemObr* 59.

b. Wykonać czynność kultową lub uczestniczyć w niej (połączenie z rzeczownikiem można często zastąpić czasownikiem, od którego pochodny jest rzeczownik) [co (czynność)] (46) : Iuż bych był niełzpor odprawił Czom fię temy folky bawył. *RejKup* i2; *StryjWjaz* Bv; nigdy do zgromádenia inłzych przypułzczeni nie byli/ dokáđ zá ono łplugáwienie łwe náznáczonego im oczýścienia nie odpráwili. *CzechRozm* 171v; Odpráwiłzy Krzełt/ pomázuie mu Káplán wierzch głowy Krzyźme^m łwiękm [!] *KarnNap* C; *SkarŻyw* 165, 472; odpráwiłzy pogrzeb Annie Krolowey/ [...] záś przyiechał do Litwy. *StryjKron* 546, 360, 537, 667; *ReszList* 161; Te łiedm łpołobow rozmyłłania/ ábył łnádniey odpráwił/ otoć zaráz połožá modlitwy/ [...] podáney náuce łłuzáće. *LatHar* 264, 112, 691, 706; Y hymn odpráwiłzy [hymno dieto]/ wyłzli ná gorę oliwná. *WujNT Matth* 26/30, *Mar* 14/26; *SkarKaz* 520b.

odprawić jak (5): *SkarŻyw* 459; Dołyc wczynienie chcełzi łtátecznie odpráwić/ nie mieyże ná tym dołyc/ iż [...] náznáczoną od Káplána pokutę odpráwiłz *LatHar* 112; ráćz to nam dáć/ áby ten wroczyłty [...] połt/ [...] włzyłcy wierni twoi/ ochotnie/ naboźnie/ y pożytecznie odpráwili *LatHar* 351, +8v, [+9]v marg.

W charakterystycznych połączeniach: błogosłáwienie łwó odpráwić, dołyc uczynienie, dzięki (dziękowanie) (2), hymn, kommuniq, krzełt, mazanie, nieszpor, oczýścienie, paciorki, pogrzeb (3), pokłon, pokutę, post, rozmyłłania, łluby; naboźnie odpráwić (2), ochotnie, pożytecznie (2), przystojnie, łtátecznie.

Zwroty: »odprawić drogę [= pielgrzymkę]« (1): żeby iey dano ielzće wolne trzy látá/ przes ktoreby odpráwiła drogę łwoię/ ná ktorá fie byłá obiecáła *StryjKron* 52.

»modlitwę (modlitwy) (a. modłę, modły) odprawić« [szyk zmienny] (12): *GliczKsiqđ* C8; *BibRadz* *Gen* 22/5, *Act* 20 arg; *KarnNap* E4v; *SkarŻyw* 393, 459; *PudłFr* 73; MOdlitwy te/ ábo tym podobne odpráwiłzy/ miey ná to pilne oko/ ábył w iákim dobrým y poboźnym rozmyłłaniu záłná *LatHar* 73, + 8, 58 [2 r.], 661.

»mszą (a. mszycę) odprawić« [szyk zmienny] (3): prołł pilnie Bonifacyułzá/ áby potym/ iákoby Młzą v grobu męćzełłniká odpráwił/ w dom fię iego ná dánie błogółłáwiełłtwa łkłonił. *SkarŻyw* 497, 497; Ktoremu ná to czárt chyłtze odpowiediáł/ vpewniáiąc go w tym że vmrzeć nie miał/ áźby pierwey w Ieruzálem młzycę łwá odpráwił. *CzechEp* 424.

»odprawić naboźełłstwo« [szyk zmienny] (2): *CzechEp* 257; odpráwiłszy naboźełłstwo łwoje [...], ten to p. łędzia z p. podsędkiem w kołciele zasiedli miejsca łwe *ZapMaz II G* 97/90.

»odprawić ofiarę« [szyk zmienny] (2): gdzie ná ten czas Krol wedle obyczáiu Pogánłkiego miał ofiarować ofiarę v Ołtarzá Słońcu. Tám Agezylaus w ogień [...] rękę prawą włożył [...]. A odprawiwszy ofiarę/ sftał fie zwycięzczą lam siebie pirwey niż nieprzyacielá zwyciężywszy *Phil D; LatHar* 75.

»ofiarę [= mszę św.] odprawić« (1): Y ták świętą onę ofiarę odprawili: žádných obrzędow y modlitew nie opuścziáiąc *SkarŻyw* 47.

»odprawić służbę bożą« [szyk zmienny] (2): Potym drugiego dnia odprawiwszy służby Boże/ wrocili fie do domu *BielKron* 13; *SkarŻyw* 251.

Przen (2) :

Zwroty: »odprawić ofiarę« (2): *ReszPrz* 17; A ták w tym nabożeńłtwie zaráz wyrázisz y odpráwisz duchownie/ troiákie one Zydowłkie ofiárý *LatHar* 507.

»odprawić urząd« (1): Gdzie [w czasie ostatniej wieczerzy] lam Zbáwiciel náłz [...] odpráwił vrząd kápłáńłki/ to iest/ ofiarę według porzádku Melchifedechowego *ReszPrz* 17.

c. Podolać, uporać się, uczynić zadość (56) :

odprawić co (24): *BielKom* E8; *GórnDworz* Sv; godzin łto/ álbo pułtora łta álbo y więcéy/ siedziéc vmyśliwłzy/ [...] wyśiadáią z rázu przyechawłzy ósm álbo dzieśięć/ pięć ráno/ á pięć przed wieczorem godzin/ do tąd áż liczbę odpráwiá *Oczko* 27; Tedy tym porzádkiem/ odpráwi Hiłtoryá 21. perfon. *MWilkHist* A2v; *CzechEp* 105; *NiemObr* 6; *GostGosp* 6; *SkarKaz* 310a; Weź mię ná łwe rámioná/ nieś mię przez tę wodę: Ták łpolnie odpráwiá ninieyłzá przygodę. *KlonWor* 51. *Cf odprawić co komu; co przez kogo; co czym; co kim; Zwroty.*

odprawić co komu (1): iednegoż kráwczá/ iednegoż kuchárzá/ iednegoż bárwierzá záváždy chowáł/ á powiedáł iż mi nic po dwu kiedy mi to ieden odpráwić może. *RejZwierc* 53.

odprawić co przez kogo (1): A JK M aby raczył sam obecnie ku temu czasowi być, gdyż może tam tę potrzebę przez ine odprawić *Diar* 29.

odprawić co czym (3): *RejZwierc* 6v; iż ledá krzywdá ták będzie powážna/ coby iá mogł kilkiem łłow odpráwić/ wnet iuż pánczerze łzoruiá/ árkábuzy łzrobiá *RejZwierc* 16v; powážne y wielkie [sprawy]/ ktorých dobrze siłá y dowćipem náłzym odpráwić nie możem: modlitwę gorącą wyciągáią. *SkarKaz* 609b.

odprawić co kim (3): *LibMal* 1548/144v; *Diar* 29; Zyto niż poczniefz ładowáć włzyłłki rzeczy do żywności y łzkuty właduy/ bo to nie gromáda/ Kmiotki odpráwifz *GostGosp* 92.

odprawić jak (3): Oná wiedzáć/ iáki łkár b wiozłá/ prośilá Páná Bogá przez świętego męczeńniká ktorego ciáło miáłá: áby iey dáł onę połługę dobrze odpráwić *SkarŻyw* 403; *NiemObr* 6; *WujNT* 1.Tim 3/13.

Z podmiotem nieżywotnym odpowiadającym funkcji dopełnienia „czym” (1): Wielkiemu iednemu/ y otyłemu páchołku rzekł kthoś/ Y thu ná trunnę niemáło drzewá wynidzie/ á ten odpowiedziáł/ tobye niewiele/ bo trzy drewná to odpráwiá. *GórnDworz* Sv.

Zwroty: »połługę odprawić« (3): *SkarŻyw* 403, 537; Bo ktorzyby dobrze połługę łwą odpráwili [qui enim bene ministraverint]/ ziednáią łobie łtopień dobry *WujNT* 1.Tim 3/13.

»potrzeby (potrzebę) odprawić« [szyk zmienny] (4): *LibMal* 1548/144v; *Diar* 29; *RejZwierc* 110v; gdyż łam człowiek ieft z siebie niedośćtateczny/ y potrzeb łwoich bez pomocy innych ludzi odprawić nie może. *SkarKaz* 633a.

»odprawić powinność« (2): *GórnDworz* Kk3v; A człowieczek profty odprawiłszy powinność łwoię/ łiedzi łobie w pokoju *RejPos* 316.

Szereg: »zdolać i odprawić« (1): chociaż między námi ieft wiele inłzych/ ktorzy temu potężniey zdolać y to porządniey odprawić mogą *NiemObr* 6.

Przen (1) :

Zwrot: »urząd swój odprawić« (1):iuż vrzędu łwego Sam żal y płacz nie odprawi bez wierzłá twoiego. *KlonŻal* D4.

α. *Zaspokoić jakieś potrzeby, roszczenia materialnej zapłacić, uiścić opłatę* (32) :

odprawić co (rodzaj potrzeby) (17): iełliby co thákowych pieniędzy ołtáło odprawiłszy obronę álbo rzecz połpolitá/ tedy ty pieniádze wiernie w náłzym łkárbie máią być chowáne *UstPraw* E3v; *RejZwierc* 61v; *PapriPan* N2; Mogł by zá ty pięć pieniędzy/ iárzyny kupić/ ábo łáźniá odprawić *SkarŻyw* 100, 112; *KochFr* 120; *GrabPospR* Mv, M2, N3v; *VotSzl* D2; Nie dba ná ryk bydlęcy [...] Łáczny Wilk, byle łwoie odprawił łniadanie. *KlonWor* **2v. *Cf Zwrot*.

odprawić co (opłatę, wydatek) (9): przyłyęgá łye wyzwoli/ odprawiłszy wargiełt/ to ieft zápláciłszy głowę wedle Práwá. *GroicPorz* 112v, e4v, k2v, dd3; *GostGosp* 138; pozwalamy tego: áby Międz wolno z Krákowá do Gdańłká wodá łpułczána byłá/ odprawiłszy mytá zwyczajné *SarnStat* 283, 972. *Cf odprawić co komu*.

odprawić kogo [= czyje potrzeby] (4): A niż odprawił doktorá Tedyć vbędzie poł worá *RejRozpr* Fv; *RejWiz* 57; *GrabPospR* N. *Cf odprawić kogo z czego*.

odprawić co (opłatę) komu (2): gdzieby y Sędziemu winy/ y długu wierzycielowi łwoiemu zá fantowánim nie odprawił *GroicPorz* r2; *BibRadz* 2.March 8/36.

odprawić kogo z czego [= czym] (1): bo z tego [z potraw przyrządzanych w kuchni] y onego [tj. gołcia] y łiebie z łwemi odprawił *GostGosp* 26.

[*odprawić kogo z czego [= z uprawnień do czego]*: wyznali, iż Stanisław Górny [...] odprawił siostrá swojá Anná [!] z leżácego i [z] żywiácego imienia *KsięgiSądŁqck* 1559 nr 155.]

odprawić czym [w tym: jaká sumá pieniędzy, wydatkiem (9); *kogo, co* (10)] (11): Bo nakłády Sądowe y Piárlkie rowná płacá odprawi. *GroicPorz* dd3, e4v; Kucharz też nie wiele łie vpráciue/ bo to kápułtá álbo iákim káwálcem łimney pieczonki odprawi. *RejZwierc* 61v; *SkarŻyw* 88, 112; *KochFr* 120; A tychby [łołnierzy] dżiełięć tyłięcy pułmilonem ná cały rok odprawił. *GrabPospR* N, Mv, M2, N3v; *VotSzl* D2.

W charakterystycznych połączeniach: łáźniá odprawić, obronę, łniadanie, wyprawę (3); *dań odprawić, dług, myto, nakłády* (2), *szos, wargiełt, zaszkodne*.

Zwrot: »odprawić potrzebę (potrzeby)« [szyk zmienny] (6): *SkarŻyw* 309; godzi łie/ iełli ich [rzeczy] co odprawiłszy zá czáłem przypadáiącé potrzeby [*expeditis ... necessitatibus JanStat* 309] zołtánie/ dla przyłzłych potrzeb pilnie chowác. *SarnStat* 411 [*idem* (2)] 334, 943; *GrabPospR* L2; *VotSzl* B4.

Przen [co czym] (1) : nie być theż oną kozą co dziurą przez płot ná kápuftę pátrzy/ á tylko iż oczymá onę swoię chuć odpráwi *RejZwierc* 19.

d. *Zbyć, zlekceważyć, odmówić prośbie [kogo] (8)* :

odprawić czym (2): [*arcybiskup*] vpominał z vrzędu fwego Krolá/ áby [...] krwie ludzkiej nie rozlewał [...]. Ale Krol niedbał tego nic/ śmiechem go odpráwił. *BielKron* 354v; jako ono Piaftunka rośkwilone dziecie cieŹzi tak go teŹ vcieŹzono/ obietnica yakas niepewna [*lege*: obietnicą jakąś niepewną] odprawiono *PaprUp* G3v.

odprawić jak (2): Ono maŹz iście nie ledá iáką náukę/ iáko go [*czarta*] odpráwić maŹz/ gdy cie będye wiodł ná iákie omylne bogáctwá *RejPos* 326, 314.

Zwroty: »z nizczym odprawić« (1): Láknące nápełnił dobrámi: á bogacze z nizczym odpráwił [*dimisit inanes*]. *WujNT Luc* 1/53.

»odprawić w prośbie« (1): Potym Senatowie słuŹnie odpráwili Źony w ich prośbie. A ony nic nie otrzymawŹy/ wrociły Źie zász do Źwych domów. *HistRzym* 72v.

»silentio [= *milczeniem*] odprawić« (1): Ostatek silentio się odpráwiło. *ActReg* 102.

Przen [czym] (1) : Ná káŹdą noc/ kiedy ocknę/ to Dyabeł przydŹie/ y chce dyŹputowáć: álem iuŹ tego doŹzedł/ kiedy mi ten Argument nie idŹie/ [...] tedy go muŹę [...] pierdzeniem odpráwić. *ReszPrz* 47.

e. *Ostro potraktować, rozprawić się; dać ciętą odpowiedź; unieszkodliwić [kogo (7), co (1)] (8)* : bá gaday znim/ ChceŹzli być Capem WáŹáŹkim: IuŹci iednego odpráwił/ Ktory teŹ z nim táko mowił. *BierEz* B2; *RejRozpr* G4v; Horácius dał Źie pogonić pirwŹe^{mv}/ zábił go wnet/ drugi nádbiegał/ teŹ go odpráwił *BielKron* 101v, 367; namnieyefmy Źie nie bali/ áby co Koronie téy vŹzkodŹić mogŹá moc turecka/ któręy oŹtátki ábyŹ ty [*królu*] odpráwił/ tobiefmy zŹęcili *OrzJan* 98.

odprawić jak (3): Ale ty/ o náŹz pánie/ ták poczynay z niemi/ IákoŹ począł z Sizára/ y z Mádiáńkiemi ZaŹtepy/ [...] Kiedy trupy ná pował po rolach leŹáły [...]. Táki y tych odpráw pánie *KochPs* 125; *SkarŹyw* 508 marg, 573.

2. *Odpowiedzieć; powiedzieć komuś to, co się ma do powiedzenia [kogo (15), co (wypowiedź) (2)] (17)* : FRANCY/ iefli co cieplice pomoga/ wierzę/ Źe Źye to dawno powiedŹieć miáło/ Co ábym cię tu Źłowy niebáwiąc odpráwił/ powiém/ Źe nie wielé *Oczko* 39v.

odprawić czym (9): *Prot* C3v; Ale iefliby teŹ [*kto*] przyŹedł do ciebye/ á nie przynioŹci nie pewnego s piŹmá á z liŹtow Pána twoiego/ Źnádnie go theŹ moŹeŹz odpráwić onym dekretem PáńŹkim/ iż mi Pan nie kazał wierzyć Źadnemu duchowi/ iedno czo powiáda Źłowá iego *RejPos* 317v; *PowodPr* 61. Cf *Ze zdaniem dopełnieniowym, Z przytoczeniem*; »krotkimi Źłowy, jednym Źłowem odprawić«.

Ze zdaniem dopełnieniowym [w tym z zapowiednikiem: tak (1), tem (1); iż, Źe] (2): TAles Milezyus gdy go mátká námaWyáŹá iŹeby Źie oŹenił/ [...] tem mátkę odpráwił iż yuŹ poŹdzye y nye rychŹo Źie oŹenić mu byŹo. *GliczKŹiŹ* O8; *PowodPr* 61.

Z przytoczeniem [w tym z zapowiednikiem: mowiąc, rzeknąc, tymi Źłowy, z tym] (5): *MurzHist* S3; *GliczKŹiŹ* G8v; kiedym ná weŹelu Źnim byŹá/ y iemu powiedziáŹá. Winá niemáia? Izafz niewiećie/ iáko mię odpráwił/ co thobie do tego niewiáŹto *KrowObr* 154; *RejPos* 209v; Pytałem go/ ktoby byŹ/ táki mię z tym odpráwił: IeŹtem Anteus ŹiemŹki *BielSen* 11.

Zwroty: »krotkimi słowy, krotko, jednym słowem odprawić« = *dissolvere Mącz* [szyk zmienny] (3:2:1): *Mącz* 401a; iedno was o to profzē/ ábyście ode mnie gotowéy rzeczy łłucháli/ [...] odprawię was krotko *OrzQuin* H2; *RejPos* 70v, 209v; krotkimi słowy y proftemi wżytki ich wymyły [...] odprawię *SkarKaz* 636b, 160a.

»ustnie odprawić« (1): Gdy sie wielki Alexánder chlubił zwierzchnim páństwem [...] / Bráchmanes piłmem/ á Diogenes vftnie ták go odpráwili. Ze niebyło nádeń więtfzego niewolníká. *PowodPr* 61.

Przen (1) :

Zwrot: »pytanie odprawić« (1): Bo miał być y ten czás w Kościele Bożym/ [...] kiedy Pána zbáwiciela náłzego pytać miano: A což to zá rány ktore małz w pośrzodku rąk twoich? A my ná ten czás to pytanie odpráwimy/ kiedy się nabożnie vważaniem pocżátku/ poftępku y końcá męki Pána náłzego zábáwimy. *LatHar* 262.

3. *Omówić, wyczerpać temat; absolvere Modrz* [co – wyraz o znaczeniu ogólnikowym (14), temat wypowiedzi (14), rodzaj wypowiedzi (10)] (38) : *KromRozm III* A2v; *OrzQuin* O2; *GórnDworz* G8v; A Gdiżechmy iuż odpráwili rozne przypadki człowieczeńthwá náłzego/ [...] Iuż też pomy do ftárzzego wyftępku náłzego *RejZwierc* 75, 30, 119; Y ták sie mnie zda/ żeby naprzod to odpráwić trzebá co sie tknie niezgody/ á potym do rzeczy infzey przyftąpić. *CzechRozm* 146; ODpráwiliſmy iuż rozbieranie o zbytku/ ktory bywa w pokármiech/ w łzátách/ y w rzeczách Wenerze należących. *ModrzBaz* 55v, 131; *Oczko* 10, 24; iednę rzecz w czworgu y w pięciorgu Capitulum położył/ dzieląc ią/ co mógł w iednym iáko przyftoi odpráwić *StryjKron* 245; *CzechEp* 327, 409; Iuż z łálki páná Bogá náłzego/ odpráwiłszy trzy części piłania tego/ zá czwartą się wezmę. *NiemObr* 91, 41, 48, 67; *ActReg* 148, 167; Odpráwiłszy Státuty o perfonách pewnych, [...] przychodzi mówić o tym: Iáko łá Roki, y Nowégolátá łádzienie *SarnStat* 565, 240; *PowodPr* 54; *CiekPotr* 68; *KlonWor* 63.

odprawić komu (2): Ale gdyżes mi iuż [...] Exekueyą odpráwił Kápłáńfką/ podżwálz do łámeo Krolá *OrzRozm* K3v; *OrzQuin* V.

Zwroty: »krotki(e)mi słowy, krotko (a. krocichno), na krotce odprawić« = *paucis dare; conferre verba ad compendium Mącz* [szyk zmienny] (4:3:1): *KrowObr* 237; *Mącz* 91d, 288d; *OrzQuin* V; Tákże Ariftoteles o [...] ziemnych ogniach díputuiąc/ oto Cieplice krociuchno świętými názwawłszy/ odpráwił: czyli/ że świętym/ á nie nam/ przyczyny ich wiadomé *Oczko* 10; *CzechEp* 31, 183; Odpráwiłszy ná krotce część pierwłzą piłania mego/ iuż zá pomocą Bożą do wtorey przyftąpię *NiemObr* 22.

»rzecz odprawić« [szyk zmienny] (5): *LibLeg* 7/34; *Mącz* 288d; A pan Myłzkowłki w tym czelie odpoczynie/ áby zálie/ gdy w.m. rzecz około trefności odpráwiłz/ do końcá fwoię prowadzić mógł. *GórnDworz* O; *CzechRozm* 262; *CzechEp* 272.

4. *Wysiać, wyprawić; dimittere Vulg, PolAni, Cn; mittere PolAnt, Cn; emittere PolAnt; amittere Cn* (79) :

odprawić kogo (13): *MetrKor* 46/47v; *BudBib* 2.Esdr 2/6; Czás sie króci/ czy mię dziś odpráwić niechcecie? *WyprPl* Cv, *WujNT* Act 13/3. Cf *odprawić kogo do kogo; dokąd kogo skąd; Zwroty.*

odprawić co (4): *GroicPorz* bb3v; stánie wždy fto nieboraczka onego/ iz odpráwi pierwłzy/ y wtory pozew/ ftóná nie ftánie. *GórnRozm* H4v; *ActReg* 98. Cf *odprawić dokąd.*

odprawić kogo do kogo (3): *RejKup* z5; *BielKron* 362v; kfiądz Bifkup/ odpráwiwłzy do Krolá I⁸⁰M. komorniká/ [...] wyłzedł ná falę. *GórnDworz* H3v.

odprawić dokąd [w tym: *kogo* (3), *co* (1)] (4): Sędzia/ [...] iż taką Appellacyą odpráwić ma/ ná pierwfzą fełfzy Comiffarzow fzełci Miałt. *GroicPorz* cc; Krol Zygmunt [...] fiołtrę Elżbietę do Legnice odpráwiwłzy/ do litwy fie wypráwił *BielKron* 415v; *GórnDworz* S6v; *WerGość* 247.

odprawić kogo skąd (1): Muśiał fię [mój pan] ná zad wrocić: y ku wieczorowi Názáiuirz [!] był w Strałzborku, ftámtd mię odpráwił. *CiekPotr* 71.

Zwroty: »odprawić na pomoc [kogo]« (1): odpráwił ná pomoc Albrichtowi Márzalká fwego *StryjKron* 672.

»posły [do kogo] odprawić« (1): fthim polli szwe do pana Voyewodi ye⁸⁰ Kro. mcz. odprawycz raczil *LibLeg* 11/186.

a. *Kazać odejść, odpędzić, pozbyć się skądś; absolvere PolAnt, Mącz, Cn; ablegare, removere Mącz; eicere Vulg* [kogo (28), co (Przen) (4)] (32) : *RejJóz* D6; *RejKup* bb3v; odpráw rzéłze/ aby fzedwłzy do wśi ftráw łobie kupili. *MurzNT Matth* 14/15, *Matth* 14/22, 23; *BielKom nlb* 5; wziáwłzy chleba y flálífę wody/ włóżył iey ná plecy/ y dał iey dziecie/ y thák yá odpráwił. *Leop Gen* 21/14; *BibRadz Gen* 21/14, *ActReg* 23/22; *Mącz* 400d; *RejPos* [73]v, 232; *SkarŻyw* 292, 479; *WujNT Matth* 15/23, *Mar* 1/43, 6/46, *Luc* 14/4, *Act* 23/22; Cudzoziemcow złobą nie przywodzić, y odpráwić *SarnStat* 108.

odprawić od kogo (4): Zás fynom záložnic ktore miał Abráhám dał Abráhám dáry/ y odpráwił ie od Izáháká fyná fwego *BudBib Gen* 25/6. Cf »od siebie odprawić«.

odprawić skąd (1): Miedzy włzytki w rowny dzyał fkarby [tj. worki z kamieniami] podzielono/ A iák fłufzłzáło włzytki z miáltá odpráwiono [tj. wypędzono]. *HistLan* F3.

Z przytoczeniem (1): Y prośił go on mąż [...]/ áby był przy nim. Ale go Iesus odpráwił/ mowiąc: Wroc fię do domu twego *WujNT Luc* 8/38.

Zwroty: »odprawić próżnego« (1): Zgodzone nápełnił dobrámi/ á bogacze odpráwił próżne [dimisit inanes]. *BibRadz Luc* 1/49 [52].

»odprawić przecz [= precz]« (1): Removere et ablegare aliquem Odpráwić kogo przecz. *Mącz* 187a.

»od siebie odprawić« [szyk zmienny] (3): Rozumiejąc Heliałz Prorok iż fie iuz miał rosłtác z ludźmi/ chciał od siebie odpráwić Helizeufzá. *BielKron* [84²]v, 106v; *CzechEp* 248.

Przen [co] (4) : Chcełzli počciwie thu żywotá vzyć/ Odpráw fwą wołą *RejZwierc* [213]v; gdy niepotrzebne chćiwości odpráwię/ Lepiéy dáleko płátu łobie tym popráwię *KochPieś* 37.

odprawić dokąd (1): Do tego kącika [w sercu] odpráwiwłzy ludzkie rzeczy: iáko do pokoju nawdzięcznieyłego y komorki namilfzey vćiekác [...] mamy. *SkarŻyw* 412.

W porównaniu (z nawiązaniem do znac. 5.) (1): włzeteczność odpráwić/ iáko Wołu trawą. *RejZwierz* 112.

b. *Pozwolić odejść, zwolnić; absolvere Mącz* [kogo] (16) : yłch yednego ftych, kthorzi pana trzymali pan myall, y potey przigodzie podobno wetrzi nyedzielye dopyero go iefth odprawyel *LibMal* 1545/103v; *LibLeg* 11/163 [2 r.]; Nie zádzierzáyćie mię/ [...] odprawćie mię ábych iechał do Páná mego. *BibRadz Gen* 24/56, *Gen* 24/59, 2.*Esdr* 2/6, *Tob* 10 arg, 11; *BielKron* 453v [2 r.]; Quando

tandem me absolves, Ale kiedyż mię wżdy odprawiłz. *Mącz* 400d, 400d [2 r.]; *BudBib Ier* 40/5; *StryjKron* 782.

odprawić do kogo (1): ále mię odpraw do oycá mego. *BibRadz Tob* 10/10.

c. *Zwolnić ze stanowiska, służby [kogo]* (2) : przyprowadzili go poćciwie y ná kłiętstwo władzili. Potym fie im zbrzydził iż nie vmiał rzeczy Słowieńkiewy/ zaś go rychło odprawiłi *BielKron* 322.

Zwrot: »odprawić od siebie« (1): Bał fie tedy Saul Dawidá [...]. I odprawił go od fiebie/ á wczynił go rothmiłtrzem *BibRadz 1.Reg* 18/13.

d. *Odesłać, wyprawić z powrotem; excipere Miech [kogo]* (11) : ODprawiłfy krole panna maria z fwym panicem Iozefem/ miełłkálą w one łłopie przy iallach aż do czterdziełnego dnia *OpecŻyw* 25; *MiechGlab* 18; Alexánder nádziwowawłzy fie iey [królowej Amazonas] pocżthowi y łámej/ zá dwánaście dni ią odprawił *BielKron* 297v, 249; *Mącz* 71c.

odprawić do kogo (1): Potym on łługá wyiął klenothy złote y srebrne/ y łzáty/ á oddał ie Rebecę/ dał też vpominki brátu y mátce iey. [...] á názáiutrz ráno włtawłzy rzekł/ Odprawćie mię do páná mego. *BibRadz Gen* 24/54.

odprawić z czym (4): Pothym Bela w Biłáhrodzie koronowan á Krolá z wielkimi dziękámi odprawił. *BielKron* 347v, 42, 353; Ná koniec łtyimi go on Pułtełnik [!] łłowy odprawi: Idz wroc łię w dom twoy *SkarŻyw* 165.

Zwrot: »odprawić do domu« (1): y odprawił [Jozue lud] ie do domu *SkarŻyw* 504.

e. *Rozwieść się [kogo]* (1) : A Sácharáim odprawiłfy [dimiserat] Hufymę y Bárę żony łwoie miał dźieci w kráinie Moáb. *BibRadz 1.Par* 8/8.

5. *Obdarować, wyposażyć, zaopatrzyć [kogo]* (6) : *BielKron* 258v; iáko s tey iedney rzeczy/ iż wdowá żebraká nie odprawiłá/ trzy powieści wrołły *GórnDworz* O4v; Pan [...] potym go [złęgo łługe] odpráui iáko naleplźęgo áby go ieno zbył. *Strum* R3; kaž tu komu piérwéy do mnie/ że mu rołkażę/ áby cię po méy łmierci dobrze odpráwiono/ y wolno pułczono. *KochAp* 5.

Szereg: »odprawić, (i) (u)darować« (2): Lełtko czarny przyiechawłzy do Kráková Węgry Kumany známieniće odprawił/ dárował/ y do Węgier odełłł *BielKron* 365v; Zołnierzom [...] nakładu popłacił/ odprawił y vdarował hoinie *Paprup* C4v.

6. *Odrzucić, przestać używać [co]* (1) : od tegoż czáfu [...] iezdźą ku potrzebie woienney z drzewem á s Tarczą/ porzuciłfy kułze/ odprawiłfy Race *BielSpr* 70.

Synonimy: 1. odbyć; 2. odpowiedzieć; 4. wysłać; 5. obmyślić, omyślić.

Formacje współrdzenne cf PRAWIĆ.

Cf **ODPRAWIENIE, ODPRAWIONY**